

و مائیم و دست و پازدن بین آن «بسط» و این «قبض»

شماره پرسش: ۱۶۹۸۷

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۵/۵/۱۵ ۰۰:۱۶:۵۳

متن پرسش

سلام علیکم: استاد بزرگوار بنده صوت های جنابعالی را درباره نماز از کتاب آداب الصلاه دارم گوش می دهم و به جلسه ی ۳۵ رسیدم. خوشبختانه گاهی در حالت نماز هر آنچه را که فرمودید به دست می آید ولی متاسفانه گاهی خیلی اذیت میشم و آن خشوع و لذتی که باید باشه را به دست نمی آورم و حتی تو مراحل قرائت و ذکر هم گاهی دچار شک میشم، استاد بزرگوار بی زحمت راهنمایی بفرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: گفت: «ای برادر عقل یک دم با خود آر / دم به دم در تو خزان است و بهار». گاهی توجه قلب به آینده‌ای است که شروع کرده‌اید و افق نورانی آن آینده، قلب را منور می‌کند و گاهی توجه قلب به گذشته‌ای است که پشت سر گذاشته‌اید و کدورت آن، انسان را مکدر می‌نماید و مائیم و دست و پازدن بین آن «بسط» و این «قبض»، تا این‌شاءالله با صبر و پایداری، قلب ما از عهد دیروزش آزاد شود و به عهد نورانی فردایش بیشتر متوجه گردد. موفق باشید